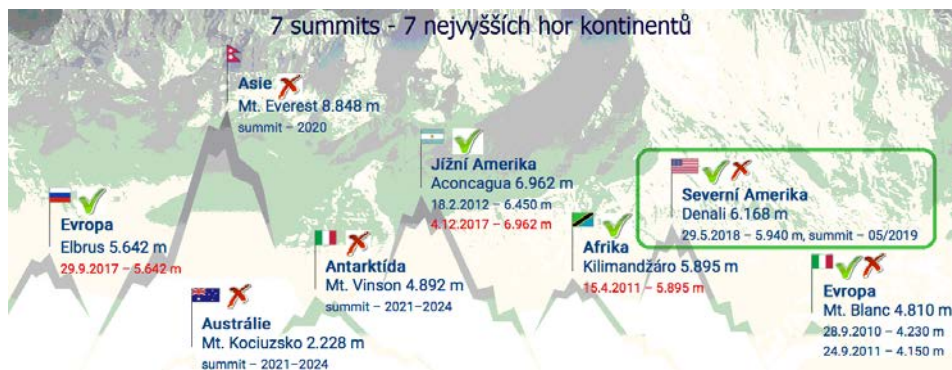

ČISTĚJŠÍ HORY NA NAŠÍ PLANETĚ NEJSOU ALJAŠKA DENALI 6.168 M

6.000 km na kole, 50-60 kg vynášky na horské chaty, skialp zimní přechody Alp v plné polní atd. To jsou jen střípky z půlročního tréninku na Denali. „Pokud chcete na Denali, nejvyšší horu severní Ameriky, běžte se raději nejdříve vyzkoušet na Everest“. Tak zní oblíbená hláška v projektu 7 summits. Expedice na Aljašce trvala téměř měsíc. I tak jsme to museli po 3 týdnech vytrvalého výstupu v -40 °C 2 hodiny pod vrcholem otočit. Hrote. Mezinárodní tým je vždycky riziko, každý je na tom jinak. A chová se jinak.

Bohužel to se stalo i nám. Když na vás někdo chrchle, kašle a smolí 2 týdny v kuse, tak to jednoho dost nasmolí. Na 4. ze 7 summits musíme znovu a v menším počtu.

Před 150 lety nabídl carské Rusko kus zdánlivě bezcenné země Spojeným státům. V roce 1867 tak celé území o rozloze pětiny Evropy přešlo do majetku USA za 7,2 milionů dolarů. Z dnešního pohledu nepochopitelné, v té době asi pro to byly důvody. Obrovské nerostné bohatství, úžasná příroda, miliardy kubiků vody. A také jedny z nejkrásnějších hor planety. Národní park Denali s nejvyšší horou Denali. Čistší hory jsem nikdy nikde neviděl. Nedá se to s ničím srovnat. Odras slunce od takového sněhu umí vypálit oči. Musel jsem si koupit jiné brýle, ty z Elbrusu a Aconcagua prostě nestačily. Nikdo si tam nedovolí něco odhodit, něco zapomenout, nebo prostě dělat nějaký bordel. Ani kakat

mimo daný kyblík. Ten se následně zakope a berou se až cestou zpět.

Na Denali se dá vystoupit pouze 8 týdnů v roce. Jinak je tam -60 °C. Hora leží velmi severně u polárního kruhu. Tma je tam pouze okolo půlnoci. Klapky na oči jsou nezbytné. Leží téměř přesně na opačné straně zeměkoule. Časový posun 10 hodin. Tedy den je úplně naopak. Na Denali se nedá dostat suchou nohou. Obří řeky, jezera, bažiny a potůčky snášejí v květnu tisíce tun ledu z tajících hor. Z hlavního města Aljašky Anchorage je

tak potřeba do divočiny dorazit vlakem a tam si najmout letadélko, které má kromě kol také obří lyže. Počasí je tam nestálé a na letadélko se musí čekat i několik dnů. Když se konečně ustálí oblačnost, musíme se rychle nalodit. Pilot musí stihnout proletět dírou v mračích. Přistání v základním táboře na sněhovém poli je také

zážitek. Každý si neseme 60kilo vybavení a proviantu na několik týdnů mimo civilizaci. Všechno musí proběhnout rychle, aby pilot stihl odletět jinou dírou v mračích. A nás čekají 2-3 týdny výstupu po ledovci.

60 kilo proviantu a vybavení rozdělujeme každý den na 2 části. Jedna jde do batohu, druhá na sánky. Každý si táhne svoje a rozhoduje se sám. Podle profilu denní trasy je tak hmotnost buď více na zádech, nebo na sánkách. V základním táboře jsme se dohodli na technice výstupu. Některé dny vyneseme cca 1.000 výškových metrů polovinu věcí, zakopeme, označíme a vrátíme se zpět. Další den vjdeme se zbytkem cca 1.500 metrů a postavíme tábor. Další den se vracíme pro

zakopané věci a vyneseme je do nového tábora. Člověk tak jde vlastně celou horu 2x, ale je to na pohodu a v rámci aklimatizace není nic lepšího. Celkově se na Denali během výstupu nastoupá asi 8 výškových kilometrů.

Počasí je relativně stabilní. Na začátku sezóny je tam větší zima. Na druhou stranu jsou ale všechny trhliny zaváté a riziko propadnutí do ledovce je tak menší. Drobným problémem je situace ve stanu každé ráno. Během noci z kondenzuje a zmrzne uvnitř spousta vydechnuté vodní páry. Ráno tak při každém pohybu na člověka spadne kilo sněhu. Vylézt ze spacáku do -20, -30 je taky vždycky maso. Oblečení se nemění. I v -40 chodím pouze v 1. vrstvě plus lehká šustka. I tak jsem propocený totálně dých. Při každé zastávce je potřeba ihned přehodit přes sebe tu nejtěžší převovku. Ještěže ty materiály neabsorbují nic. Všechno na člověku vyschne samo a nesmrdí nic. Respektive člověk po 2 dnech cítí prd.

19400 stop, suma sumárum jsme to nevyšli. Do 20320 stop zbývalo 900, tj. cca 300 metrů. Poslední den, po asi 10 hodinovém výstupu, jsme to 2 hodiny pod vrcholem otočili. Proč? Protože je potřeba dojít taky zpátky... a mít možnost tam jet znovu někdy příště. Vypadá to na příští rok ☺. V roce 2020 jdeme totiž Mt. Everest. Štěpánkovice na Denali však byly. Uvidíme, jestli budou někdy i na jejím vrcholu. Salute!)

www.jiristar.cz

